

Dopustil se armádní generál Petr Pavel svou kritikou prezidenta ČR trestného činu?

Doplňující hodnocení (11082)

15. září 2018

Dokument je bez úprav v původní podobě z roku 2018. Vzhledem k odstavení stránek EXANPRO protiprávním zásahem státu nelze použít aktivní odkazy v textu.

Dokument doplňuje hodnocení k vystoupení armádního generála Petra Pavla, který v médiích kritizoval slova z proslovu prezidenta ČR adresovaná českým novinářům (blíže viz produkt 11081 [„Armádní generál Petr Pavel neoprávněně kritizoval projev prezidenta ČR“](#)).

V předchozím produktu (viz odkaz výše) jsme rozebrali, čeho se generál Pavel jako voják v aktivní službě dopustil a jaký byl jeho pravděpodobný úmysl vystupovat mediálně proti prezidentovi České republiky. V souvislosti s tímto případem se ale posléze objevilo několik dotazů a diskusí o tom, zda se generál Pavel nedopustil něčeho více než jen kázeňského přestupku, a to trestného činu, přičemž docházelo i k dezinterpretacím o tom, co vlastně generál řekl.

Generál Pavel na kameru uvedl, že vyjádření prezidenta Zemana na adresu novinářů bylo mimořádně nepatřičné. Podle sdělení novinářů měl Petr Pavel také údajně pronést, že se za svého prezidenta stydí, což už ve videozáznamu není. Později se ale objevila tvrzení, že generál Pavel měl také říct, že ztratil důvěru k českému prezidentovi.

Armádní Generál Petr Pavel neměl důvod ani oprávnění mediálně odsuzovat vyjádření svého nadřízeného, jímž prezident jako vrchní velitel ozbrojených sil je, a to tím spíš, že vystoupení prezidenta se vůbec nevztahovalo k Armádě České republiky (AČR). Generál Pavel tak projevil jako voják nízkou úroveň své vojenské kázně a jako vysoký hodnostář poskytl špatný příklad všem ostatním příslušníkům AČR. Tímto jednáním se zcela evidentně dopustil kázeňského přestupku, ale ještě nenaplnil skutkovou podstatu trestného činu.

Pokud bychom chtěli rozebírat jednání arm. gen. Pavla ve vztahu k vojenské trestné činnosti, tak nejbližší paragraf, o kterém je možné mluvit, by byl **§ 392** českého trestního zákoníku (viz **Hlava XII** příslušného zákoníku nazvaná „**Trestné činy vojenské**“). Zmíněný paragraf je opatřen titulkem „**Ohrožování morálního stavu vojáků**“ a v jeho popisu se praví:

„Kdo popuzuje vojáky proti vojenské službě nebo proti nadřízenému, nebo kdo závažným způsobem nebo soustavně rozvrací vojenskou kázeň, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta.“

Avšak generál Pavel nepopuzoval vojáky proti nadřízenému a ani nerozvrací vojenskou kázeň soustavně. Musel by alespoň říct něco v tom smyslu, že není možné, aby vojáci sloužili pod takovým prezidentem apod., nebo opakovat své působení proti nadřízenému se záměrem ho potupit.

Pokud by bylo pravdou, že generál řekl, že ztratil k prezidentovi důvěru, mohl by se jeho projev posuzovat jako popuzování vojáků proti nadřízenému. Tímto vyjádřením by takto vysoký hodnostář dával negativní příklad ostatním příslušníkům AČR se signálem, že když on ztratil důvěru, mělo by to platit pro všechny podřízené vojáky s očekáváním, že ho v jeho jednání následují a podpoří. Jenže prohlášení o ztrátě důvěry se nepotvrdilo a jednalo se tak o dezinterpretaci postupující zprávy.

Provinění generála Pavla tudíž nelze zařazovat do rámce trestné činnosti, ale do rámce kázeňských přestupků vojáka podle vnitřních vojenských pravidel. V současném zařazení generála Pavla mohou jeho přestupek řešit náčelník Generálního štábu, ministr obrany a prezident ČR. Ti všichni mají nad jmenovaným kázeňskou pravomoc. **Pokud nikdo ze tří zmíněných funkcionářů nejednal, protože v tom kázeňský přestupek nikdo z nich**

nespatřoval, pak to znamená jedno: vojákům AČR je dovoleno veřejně kritizovat výroky svých nadřízených, aniž by za to byli bráni k postihu. Takto může kdokoli z AČR veřejně vystoupit a odsoudit výroky české generality například k incidentu v Afghánistánu a charakteru afghánské mise. Avšak kam bychom se potom dostali?

I když výroky české generality k incidentu v Afghánistánu a povaze stávající vojenské mise byly neodborné a žalostné (viz produkty [11079](#) a [13046](#)), tak stále ve vojenském prostředí existuje vojenská kázeň a předepsaný postup, jak si stěžovat nebo vznést námitku proti jednání či vystupování nadřízených. Armádní generál Petr Pavel nám ale dokázal, že vojenská kázeň existuje v české armádě jen pro někoho – především pro ty nižší příslušníky ozbrojených sil. Jenže v oblasti vojenské kázně není rozdíl mezi svobodníkem a generálem. Přesto se generál Pavel, ač stále ještě v aktivní službě, cítí být v takové pozici, že si troufá na mediální výstupy vůči svým nadřízeným, aniž by se obával postihu. Ale právě tyto situace otevřeně ukazují reálný stav v ozbrojených silách České republiky, kde se zapomíná, že úroveň ozbrojených sil vychází vždy z dodržování přísné a přesné vojenské kázně.

Zpravodajský produkt 11082

Doplňující hodnocení

© 2018 Agentura EXANPRO